

3. Ako pod pošiljkama otpada koje podliježu zahtjevima odobrenja iz Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (sada: Uredba (EZ) br. 1069/2009), u smislu članka 1. stavka 3. točke (d) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 treba razumjeti prijevoz nusproizvoda životinjskog podrijetla (iz jedne države u drugu) bez obzira na kategoriju tog materijala, treba li u tom slučaju članak 1. stavak 3. točku (d) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i dalje tumačiti na način da one obuhvaćaju i pošiljke mješavina nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih tvari te, u slučaju potvrdnog odgovora, je li pritom relevantan omjer između nusproizvoda životinjskog podrijetla i drugih tvari u toj mješavini? Ili pak nusproizvod životinjskog podrijetla gubi svojstvo nusproizvoda životinjskog podrijetla u smislu Uredbe o nusproizvodima životinjskog podrijetla iz 2009. i postaje li taj nusproizvod životinjskog podrijetla zbog miješanja s drugom tvari otpad u smislu Uredbe (EZ) br. 1013/2006?

-
- (¹) Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL 2008., L 312, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 34., str. 99.)
- (²) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL 2006., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86. i ispravci SL 2014., L 283, str. 65. i SL 2015., L 277, str. 61.)
- (³) Uredba (EZ) br. 1774/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. listopada 2002. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni prehrani ljudi (SL 2002., L 273, str. 1.)
- (⁴) Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL 2009., L 300, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 16., str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. siječnja 2019. uputio Raad voor Vergunningsbetwistingen (Belgija) – A, B, C, D, E protiv Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(predmet C-24/19)

(2019/C 139/28)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: A, B, C, D, E

Tuženik: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

Prethodna pitanja

Treba li članak 2. točku (a) i članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42 (¹) tumačiti na način da se članak 99. Besluita van de Vlaamse regering van 23 december 2011 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Dekret flamanske vlade od 23. prosinca 2011. o izmjeni Dekreta flamanske vlade od 6. veljače 1991. o utvrđivanju flamanskih propisa o okolišnoj dozvoli i Dekreta flamanske vlade od 1. lipnja 1995. o utvrđivanju općih i sektorskih odredbi u području zdravlja okoliša, u daljnjem tekstu: Dekret od 23. prosinca 2011.) u vezi s prilagodbom tih dekreta tehnološkom razvoju, kojim se u VLAREM II uvodi odjeljak 5.20.6. o postrojenjima za proizvodnju

električne energije iz energije vjetra, te Okružnica „Okvir za procjenu i granični uvjeti za izgradnju vjetroelektrana” iz 2006. (zajedno: predmetni instrumenti), koji sadržavaju različite odredbe o izgradnji vjetroelektrana, uključujući i sigurnosne mjere te standarde buke i sjene definirane s obzirom na područje prostornog planiranja, trebaju kvalificirati kao „plan ili program” u smislu navedenih odredbi direktive? Ako se utvrdi da se prije usvajanja predmetnih instrumenata trebala provesti procjena utjecaja na okoliš, može li sud koji je uputio zahtjev privremeno održati pravne posljedice tih, u tom slučaju, nezakonitih instrumenata? U tom pogledu potrebno je postaviti određena potpitanja:

1. Može li se „planom ili programom” u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2001/42 smatrati provedbeni akt, kao što je predmetna Okružnica, koju je predmetno tijelo nadležno izraditi na temelju svoje diskrecijske ovlasti i ovlasti određivanja politike, zbog čega to tijelo nije u strogom smislu nadležno za izradu „planova ili programa”, te za koju također nije predviđen formalni postupak izrade?
2. Je li dovoljno da se upravnom mjerom ili općim propisom, kao što su predmetni instrumenti, djelomično ograničava diskrecijska ovlast tijela nadležnog za izdavanje dozvola kako bi se smatrali „planom ili programom” u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2001/42, čak i ako nisu zahtjev niti nužni uvjet za izdavanje dozvola niti se njima postavlja okvir za buduće dozvole, premda zakonodavac Unije tu svrhu smatra sastavnim dijelom pojma „planovi i programi”?
3. Može li se provedbeni akt, kao što je predmetna Okružnica, čija izrada proizlazi iz razloga pravne sigurnosti i stoga je u potpunosti dobrovoljna, smatrati „planom ili programom” u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2001/42 te je li takvo tumačenje eventualno protivno sudskoj praksi Suda prema kojoj teleološko tumačenje direktive ne smije bitno odstupati od jasno izražene volje zakonodavca Unije?
4. Može li se odjeljak 5.20.6. VLAREM-a II, koji sadržava pravila čije donošenje nije bilo zakonski uređeno, smatrati „planom ili programom” u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2001/42 te je li takvo tumačenje eventualno protivno sudskoj praksi Suda prema kojoj teleološko tumačenje direktive ne smije bitno odstupati od jasno izražene volje zakonodavca Unije?
5. Mogu li se provedbeni akt i normativni vladin dekret, kao što su predmetni instrumenti, koji su ograničeni i okvirni ili kojima se barem ne određuje okvir iz kojeg može proizlaziti pravo na provedbu projekta te kojima se ne daje pravo na okvir u kojem bi projekti mogli biti dozvoljeni, smatrati „planom ili programom” u smislu članka 2. točke (a) i članka 3. stavka 2. Direktive 2001/42, „kojima se određuje okvir za buduće odobravanje [...]”, te je li takvo tumačenje eventualno protivno sudskoj praksi Suda prema kojoj teleološko tumačenje direktive ne smije bitno odstupati od jasno izražene volje zakonodavca Unije?
6. Mogu li se provedbeni akt, kao što je Okružnica EME/2006/01- RO/2006/02, koja je čisto okvirna, i/ili normativni vladin dekret, kao što je odjeljak 5.20.6. VLAREM-a II, kojim se samo utvrđuju minimalni pragovi za izdavanje dozvola i koji, u preostalom dijelu, kao opći propis ima potpuno autonoman učinak, pri čemu oboje sadržavaju samo ograničen broj kriterija i uvjeta, ali se niti tom mjerom niti vladinim dekretom ne utvrđuje nijedan kriterij niti uvjet, zbog čega bi se moglo argumentirati da se zbog objektivnih okolnosti može isključiti da mogu imati znatne učinke na okoliš, smatrati „planom ili programom” u smislu članka 2. točke (a) i članka 3. stavaka 1. i 2. Direktive 2001/42 te da je stoga njima kao pravnim aktima kojima se utvrđuju pravila primjenjiva na predmetno područje i kontrolni postupci, propisan skup kriterija i uvjeta za odobravanje i provedbu jednog ili više projekata koji bi mogli imati znatne učinke na okoliš?
7. Ako je odgovor na šesto pitanje niječan, može li sud to samostalno utvrditi nakon donošenja dekreta ili pseudopropisa (kao što su predmetni standardi VLAREM-a i Okružnica)?

8. Može li sud, ako je tek neizravno nadležan za prigovor koji vrijedi *inter partes* i ako iz odgovora na prethodna pitanja proizlazi da su predmetni instrumenti nezakoniti, naložiti da se održe učinci nezakonitog dekreta i/ili okružnice ako nezakoniti instrumenti doprinose cilju zaštite okoliša, koji se također želi postići Direktivom u smislu članka 288. UFEU-a, te ako su ispunjeni uvjeti određeni pravom Unije za takvo održavanje (kako je utvrđeno presudom Association France Nature Environnement)?
9. Može li sud u slučaju niječnog odgovora na osmo pitanje naložiti da se održe učinci pobijanog projekta kako bi se time neizravno ispunili uvjeti određeni pravom Unije za održavanje pravnih posljedica plana ili programa koji su u suprotnosti s Direktivom 2001/42 (kako je utvrđeno presudom Association France Nature Environnement)?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš (SL 2001., L 197, str. 30.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 17.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. siječnja 2019. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) — Telenor Magyarország Zrt. protiv Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

(predmet C-39/19)

(2019/C 139/29)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Telenor Magyarország Zrt.

Tuženik: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Prethodna pitanja

1. Treba li komercijalni sporazum sklopljen između pružatelja usluga pristupa internetu i krajnjeg korisnika, na temelju kojeg taj pružatelj na krajnjeg korisnika primjenjuje tarifu bez dodatnih troškova za upotrebu određenih aplikacija (odnosno promet koji nastaje upotrebom određene aplikacije ne obračunava se kao potrošnja eventualnih podataka niti usporava njezinu brzinu nakon potrošene ugovorene količine podataka) i u skladu s kojim se razlikovanje uspostavlja samo prema uvjetima i u okviru tog sporazuma sklopljenog s krajnjim korisnikom te jedino u pogledu tog krajnjeg potrošača, a ne u odnosu na krajnje korisnike koji nisu strana tog sporazuma, tumačiti u skladu s člankom 3. stavkom 2. Uredbe (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu te o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama i Uredbe (EU) br. 531/2012 o roamingu u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Uredba)?